

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá tématem českých překladových protějšků anglického gerundia v premodifikační pozici, tj. pozici před podstatným jménem, které je tímto gerundiem modifikováno. Vzhledem k tomu, že čeština nemá žádný přímý překladový protějšek anglického gerundia, neboť se gerundium jako takové v češtině nevyskytuje, je potřeba v případě překládání anglického gerundia do českého jazyka sáhnout k jiným prostředkům.

V teoretické části práce je popsáno, co jsou nefinitní slovesné formy a jak je rozeznat od forem finitních, co je anglické gerundium a jaké syntaktické funkce ve větě plní, a jaké jsou rozdíly mezi anglickým gerundiem a přítomným participiem, se kterým gerundium sdílí svůj tvar. Jsou zde také popsány rozdíly mezi anglickým gerundiem a podstatnými jmény slovesnými, neboť mnoho anglických gramatik tyto dvě formy nerozlišuje, a naopak s nimi zachází jako s formami totožnými.

V praktické části je analyzováno 100 příkladů vyňatých z paralelního korpusu *InterCorp*. Cílem analýzy těchto příkladů bylo zjistit různé překladové protějšky, kterými čeština vynahrazuje absenci přímého ekvivalentu anglického gerundia. Bylo zjištěno, že ve většině případů se syntaktické funkce v obou jazycích shodují, avšak našlo se i pár výjimek, které byly popsány v jednotlivých kapitolách praktické části této práce. Stejně tak bylo zjištěno, že ve většině případů český překlad zachoval pozici přeloženého gerundia před podstatným jménem, tedy jako *přívlastek shodný*. Druhým nejčastějším překladovým protějškem bylo lexikalizované podstatné jméno, tedy jméno, jehož vztah k označovanému pojmu je již součástí jazykového oběhu.